

Sporcuların Karar Verme Stillerinin Belirlenmesi Determinations of Athletes' Decision-Making Styles

Selen KELECEK, Atahan ALTINTAŞ, F. Hülya AŞÇI

ORJİNAL ARAŞTIRMA ORIGINAL RESEARCH

Selen KELECEK¹
Atahan ALTINTAŞ¹
F. Hülya AŞÇI²

¹ Başkent Üniversitesi,
Sağlık Bilimleri Fakültesi,
Spor Bilimleri Bölümü
² Marmara Üniversitesi,
Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,
Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği
Bölümü

Yazışma Adresi/Correspondence:
Selen KELECEK
Baskent Üniversitesi,
Sağlık Bilimleri Fakültesi,
Spor Bilimleri Bölümü, Ankara,
TÜRKİYE/TURKEY
selenkececek23@gmail.com

Geliş Tarihi/Received: 05/09/2014
Kabul Tarihi/Accepted: 22/01/2015

ISSN: 2149-1046
Copyright © 2009 by
Celal Bayar Üniversitesi
Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu

Özet

Bu çalışmanın amacı; sporcuların karar verme stillerinin belirlenmesi ve sporcuların karar verme stillerinde cinsiyet ve spor deneyimi açısından farklılık olup olmadığının araştırılmasıdır. Çalışmanın örneklemini Ankara ilindeki spor kulüplerinde lisanslı olarak spor yapan 55 kadın ($X_{yaş}$; 21.85 ± 2.64), 195 erkek ($X_{yaş}$; 22.48 ± 2.91), toplam 250 sporcu oluşturmaktadır. Çalışmada Mann, Burnett, Radford ve Ford (1997) tarafından geliştirilen; Türkçe geçerlik ve güvenilirliği Deniz (2004) tarafından yapılan “Melbourne Karar Verme Ölçeği” ve araştırmacılar tarafından oluşturulan “Kişisel Bilgi Formu” tüm katılımcılara uygulanmıştır. Veriler tanımlayıcı istatistik ve bağımsız örneklerde T-Test kullanılarak analiz edilmiştir. Çalışmanın sonucunda; karar verme stillerinden elde edilen en düşük ortalama değer 1.72 ± 0.52 (dikkatli karar verme stili) ve en yüksek ortalama değer ise 2.20 ± 0.50 (erteleyici karar verme stili) olarak belirlenmiştir. Araştırmadan elde edilen bulgular doğrultusunda cinsiyet ve spor deneyimi açısından karar verme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamamıştır ($p > 0.05$). Sonuç olarak, araştırmaya katılan, farklı spor branşlarında yarışan sporcuların karar verme stillerinden en fazla “dikkatli karar verme stili”ni en az “erteleyici karar verme stili”ni tercih ettiklerini söylenebilir. Buna ek olarak elde edilen bulgulardan yola çıkarak kadın ve erkek sporcuların karar verme stillerinde farklılık olmadığı ve sporcuların sahip oldukları spor deneyiminin karar verme stilinde değişikliğe yol açmadığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Karar verme, Sporcu, Başa çıkma, Çatışma

Abstract

The purpose of this study was to examine athletes' decision making styles and to investigate if there is difference in decision making style with regard to gender and sport experience. Fifty five female (M_{age} ; 21.85 ± 2.64) and 195 male (M_{age} ; 22.48 ± 2.91), totally 250 athletes who play for sport clubs in Ankara. In this study, “Melbourne Decision Making Questionnaire” developed by Mann, Burnett, Radford ve Ford (1997) and the adaptation work of this scale to Turkish was conducted by Deniz (2004) and “Personal Information Form” developed by researchers were administered to all participants. Data were analyzed by using descriptive statistics and independent T-Test. Analysis indicated that the lowest mean value was 1.72 ± 0.52 (careful decision-making style) and the highest mean value was 2.20 ± 0.50 (suspensive decision-making style). Beside this, results also revealed no significant difference in decision making styles with regard to gender and sport experience ($p > 0.05$). As a result, we can say that athletes who competing in different sport branches, prefer mostly “careful decision-making style” but they prefer “suspensive decision-making style” rarely. Addition to this, based on the findings, it can be said that women and men athletes have similar decision-making styles. And athletes' decision-making styles does not differ regard to their sport experience.

Keywords: Decision-making, Athletes, Coping, Conflict

K arar verme; politika, yönetim, çevre, okul gibi hayatın birçok yerinde olduğu gibi sporda da önemli bir yer tutmaktadır. Günümüzde pek çok spor branşında oynanan oyun hem daha hızlı hem de daha teknik ve taktiğe dayalı bir hal almıştır. Yarışma esnasında oyun dinamiklerinin değişmesi, özellikle toplu sporlarda ve oyun sisteminde ya da rallilerde beklenmedik değişimler olması nedeniyle sporcuların oyun içerisinde sürekli yeni kararlar vermesi gerekmektedir. Karar, bilinçli olarak, farklı olası hareketlerden birini seçme anlamına gelir (Sanchez, Calvo, Bunuel ve Godoy, 2009). Karar verme, seçenekler arasındaki uygun seçimi yaparken şüphe ve belirsizlikleri de yeterli bir şekilde azaltma süreci olarak tanımlanmaktadır (Tekin, Özmutlu ve Erhan, 2009). Bireyin bir karar verme durumu ile karşılaştığı zaman sergilediği, öğrenilmiş ve alışkanlık haline gelmiş tepki kalıbına ise karar verme stili adı verilir (Ün, 2010). Deniz (2004)'e göre, bireyler karar verme sürecinde; dikkatli, kaçınan, erteleyici ve panik karar verme stillerini kullanır. Dikkatli karar verme stilini uygulayan bireyler, karar vermeden önce özenle ilgili bilgiyi arar ve alternatifleri dikkatlice değerlendirdikten sonra seçim yapar. Kaçınan karar verme stilini uygulayan bireyler; karar vermekten kaçınır, kararları başkalarına bırakma eğilimindedir. Böylece sorumluluğu bir başkasına devrederek karar vermekten kurtulmaya çalışır. Erteleyici karar verme stilini uygulayan bireyler; kararı sürekli erteleme, geciktirme ve sürüncemede bırakmaya çalışır. Kararı geçerli bir neden olmaksızın sürekli ertelemeye çalışır. Panik karar verme stilini uygulayan bireyler, bir karar durumuyla karşı karşıya kaldıklarında kendilerini zaman baskısı altında hissederler. Bunun sonucu olarak, düşüncesiz davranışlar sergileyip acele çözümlere ulaşma eğilimindedirler (Deniz, 2004).

Karar verme ve karar verme stili bireyin günlük yaşamında olduğu gibi, spor ortamında da büyük önem taşımaktadır. Spor ortamında uygun ve yerinde verilen kararlar, oyunu olumlu etkileyeceği gibi; verilen yanlış kararlar ya da yanlış zamanda verilen kararlar oyun içinde sporcuyu olumsuz etkilemenin yanı sıra oyunun sonucunu da etkileyebilir. Elit sporcuların, genellikle, farklı bilgi kaynaklarını göz önünde bulundurarak hızlı karar vermeleri gerekmektedir (Leveaux, 2010). Karar verme stilleri; bireysel (kişilik, tecrübe...) ve durumsal (stres, kaygı...) özellikler açısından değişken olduğundan ve sporcuların oyun içindeki gerek taktiksel gerekse davranışsal tepkilerini etkileyeceğinden önemli bir yere sahiptir. Yazılı kaynaklar ele alındığında, karar verme becerileri ve karar verme stilleri ile ilgili çalışmaların spor ortamındaki farklı bireyler üzerinde gerçekleştirildiği görülmektedir. Örneğin, Sanchez, Calvo, Bunuel ve Godoy (2009) İspanyol kadın basketbolcuların karar verme stillerini araştırdıkları çalışmada, oyuncuların karar verirken kendilerini baskı altında hissetmediklerini bulmuşlardır. Craig ve Watson (2011) sporda karar vermeyi araştıran çalışmalarında rugby oyuncularını ile görsel gerçeklik sistemini kullanmışlardır. Çalışma sonucunda rugby oyuncularının elde ettikleri bilgileri yordayarak ve çevre koşullarını dikkate alarak karar verdiklerini bulmuşlardır. Oyun açısından kritik bir noktada olan hakemlerle yapılan çalışmalara bakıldığında genç hakemlerin kaçınan karar verme stilini kullandıkları (Uzunoglu, Şahin ve Fişekçioğlu, 2009), karar verme sürecinde cinsiyet ve agresiflik düzeylerinin etkili olduğu (Souchon, Cabagno, Rascle, Traclet, Dosseville ve Maio, 2009) görülmektedir.

Sporda antrenörün ve hakemin olduğu kadar sporcuların verdiği kararlar da önemlidir. Oyun içinde, antrenör ve hakemden de önce verilen kararlar maçın gidişatını ya da skoru etkileyebilir. Bu perspektiften bakıldığında sporcuların kritik durumlarda, baskı altında, son dakikada ya da taktik değişiminde verdikleri kararlar, son derece önemlidir. Kadın ve erkek sporcuların karar verirken nasıl bir yol izlediklerini bilmenin, sporcular ile gerek bireysel ilişkilerde gerekse de

grup dinamiği ve taktik uygulanması/değiştirilmesi konularında daha rahat iletişim kurmada önemli olduğu düşünülmektedir. Sporcuların spor deneyimlerinin karar verme stilleri üzerinde etkisi olup olmadığının belirlenmesi de, saha içi ve saha dışı organizasyonlarda, oyun ile ilgili kritik durumlarda taktik değişimi/oyun kurma gibi konularda antrenörlere kolaylık sağlayabilir. Bu bağlamda bu çalışmanın amacı sporcuların karar verme stillerinin belirlenmesi, karar verme stillerinde cinsiyet ve spor deneyimi açısından farklılık olup olmadığının araştırılmasıdır. Çalışma sonucunda, sporun yapısı ve gereklilikleri, sporcunun oyun içinde ve dışında aldığı sorumluluk, taktiksel beceriler ve sporsal anlamda (teknik, taktik, bireysel, takım... vb) yapılan analizin sporcu performansı ve yarışma sonucu üzerindeki etkileri düşünüldüğünde, sporcuların en çok “dikkatli karar verme stili”ni benimsedikleri hipotez edilmiştir.

GEREÇ VE YÖNTEMLER

Katılımcılar

Çalışmaya 2011-2012 sezonunda, Ankara’da farklı spor branşları (basketbol, futbol, hentbol, voleybol, halter, okçuluk, satranç, badminton ve tenis) ile uğraşan, 55 kadın ($X_{yaş}$; 21.85 \pm 2.64), 195 erkek ($X_{yaş}$; 22.48 \pm 2.91), toplam 250 sporcu ($X_{yaş}$; 22.34 \pm 2.86) gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların spor deneyimi ortalaması 9.44 \pm 2.64 yıldır.

Veri Toplama Araçları

Çalışma kapsamında ilişkiisel tarama modellerinden yordayıcı model tekniği kullanılmıştır. Katılımcılara, karar durumlarına nasıl yaklaştıklarını belirlemek için “Melbourne Karar Verme Ölçeği II” uygulanmıştır. Ölçeğin Türkçe geçerlik ve güvenilirlik çalışması Deniz (2004) tarafından yapılmıştır. Melbourne Karar Verme Ölçeği II; üçlü likert “1=Doğru, 2=Bazen, 3=Doğru Değil” şeklinde olup, yirmi iki maddeden oluşmakta ve karar verme stillerini ölçmektedir. Ölçekten elde edilen düşük puan o alt boyutun daha çok tercih edildiğini, ölçekten elde edilen yüksek puan ise o alt boyutun daha az kullanıldığını ifade etmektedir. Ölçekte farklı karar verme stillerini değerlendiren 4 alt boyut bulunmaktadır ve ölçek alt boyutlarının iç tutarlık katsayıları .65 ile .80 arasında değişmektedir (Deniz, 2004). Bu çalışma kapsamında ise tüm ölçek için iç tutarlık katsayısı .85 olarak belirlenmiştir.

1. Dikkatli Karar Verme Stili: Bireyin karar vermeden önce özenle gerekli bilgiyi araması ve alternatifleri dikkatlice değerlendirdikten sonra seçim yapma durumudur.

Örnek madde: “Kararı en iyi şekilde nasıl uygulayabileceğimi enine boyuna düşünürüm.”

2. Kaçınan Karar Verme Stili: Bireyin karar vermekten kaçınması, kararları başkalarına bırakma eğiliminde olması ve böylece sorumluluğu bir başkasına devrederek karar vermekten kurtulmaya çalışma durumudur.

Örnek madde: “Karar vermekten kaçınıyorum.”

3. Erteleyici Karar Verme Stili: Bireyin kararı geçerli bir neden olmaksızın sürekli erteleme, geciktirme ve sürüncemede bırakma durumudur.

Örnek madde: “Son ana kadar karar vermeyi geciktiririm.”

4. Panik Karar Verme Stili: Bireyin bir karar durumu ile karşı karşıya kaldığında, kendini zaman baskısı altında hissederek aceleci davranışlar sergileyip çabuk çözümlere ulaşma çabası durumudur (Deniz, 2004).

Örnek madde: “Önemsiz, küçük olayların yolunda gitmeyebileceği olasılığı, benim aniden tercihlerimden dönüş yapmama neden olur.”

Verilerin Toplanması ve Analizi

Veriler farklı spor branşları ile uğraşan sporculardan yüz yüze görüşme yöntemi kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız örneklerde t test ve tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. Analizler SPSS 17.0 paket programında yapılmıştır. Sporcular spor deneyimlerine göre 1-2 yıl, 3-4 yıl ve 5 yıl ve üstü olarak gruplandırılmıştır. Bu çalışmada anlamlılık düzeyi 0.05 olarak alınmıştır.

BULGULAR

Araştırmaya katılan sporcuların kullandıkları karar verme stillerine ait ortalama puanları Tablo 1’de gösterilmiştir.

Tablo 1: Sporcuların Karar Verme Stilleri Alt Boyut Puanları

Karar Verme Stilleri	N	\bar{X}	Ss
Dikkatli	250	1.72	.52
Kaçıngan	250	2.17	.49
Erteleyici	250	2.20	.50
Panik	250	2.16	.48

Tablo 1’de görüldüğü gibi karar verme stillerinden elde edilen en düşük ortalama değer 1.72 ± 0.52 ile “dikkatli karar verme stili” alt boyutunda elde edilirken; en yüksek ortalama değer 2.20 ± 0.50 ile “erteleyici karar verme stili”nde elde edilmiştir.

Çalışmaya katılan kadın ve erkek sporcuların karar verme stillerinde farklılık olup olmadığını test etmek için bağımsız örneklerde t-test uygulanmıştır. Araştırmaya katılan kadın ve erkek sporcuların karar verme stillerine ait analizler Tablo 2’de gösterilmiştir.

Tablo 2: Erkek ve Kadın Sporcuların Karar Verme Stilleri

Karar Verme Stilleri	Kadın		Erkek		t
	\bar{X}	Ss	\bar{X}	Ss	
Panik	2.24	.5	2.14	.48	1.33
Kaçıngan	2.23	.55	2.15	.48	1.02
Dikkatli	1.72	.51	1.71	.52	.09
Erteleyici	2.31	.51	2.16	.49	1.94

$p > .05$

Yapılan bağımsız örneklerde t-testi sonuçlarına göre (Tablo 2) kadın ve erkek sporcuların karar verme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur ($p > 0.05$).

Tablo 3: Sporcuların Karar Verme Stillерinin Spor Yılına Göre İncelenmesi

Karar Verme Stilleri	Spor Deneyimi 1-2 yıl		Spor Deneyimi 3-4 yıl		Spor Deneyimi 5 yıl ve üstü		F	df
	\bar{X}	Ss	\bar{X}	Ss	\bar{X}	Ss		
Panik	2	.57	2.02	.57	2.18	.48	.84	249
Kaçıngan	1.5	.24	2.14	.58	2.18	.49	1.92	
Dikkatli	2.08	.12	1.64	.40	1.72	.52	.70	
Erteleyici	2	.57	2.2	.47	2.2	.50	.05	

p > .05

Sporcuların benimsedikleri karar verme stillerinin spor deneyimine göre farklılaşıp farklılaşmadığının test edilmesi için yapılan ANOVA sonuçları Tablo 3’te verilmiştir. Sporcuların karar verme stillerinin spor yılına göre karşılaştırılmasına yönelik yapılan tek yönlü varyans analiz sonuçlarına göre (Tablo 3), karar verme stillerinde spor yılına göre anlamlı fark yoktur (p>0.05).

TARTIŞMA

Çalışma sonucu elde edilen bulgular araştırma hipotezini destekler niteliktedir. Yapılan analiz sonucunda görüldüğü gibi karar verme stillerinden elde edilen en düşük ortalama değer “dikkatli karar verme stili” alt boyutunda elde edilirken; en yüksek ortalama değer “erteleyici karar verme stili”inde elde edilmiştir. Karar verme ölçeğinden elde edilen puanın düşük olması bireylerin ilgili alt boyutu (karar verme stilini) daha çok tercih ettikleri anlamına gelmektedir. Bu bulgulardan yola çıkarak sporcuların en çok dikkatli karar verme stilini, en az erteleyici karar verme stilini tercih ettikleri söylenebilir. Diğer bir deyişle, sporcuların çoğu zaman karar verirken bilgiyi ve alternatifleri dikkatlice değerlendirip buradan vardıkları sonuca göre karar verdiklerini, bir neden olmaksızın karar verme eylemini sürekli ertelemediklerini ve zamanında karar verdiklerini, karar verme sürecini askıda bırakmayıp, gereksiz yere uzatmadıklarını söyleyebiliriz. Genel olarak puanların ortalamasına baktığımızda sporcuların; panik yapmadan, aceleci davranmayıp, farklı bilgilere ulaşp, seçeneklerini zamanında değerlendirerek karar verdiklerini belirtebiliriz. Başka bir deyişle, sporcuların genellikle dikkatli karar verme stilini kullandıkları, erteleyici karar verme stilini daha az tercih ettikleri belirlenmiştir. Sanchez, Calvo, Bunuel ve Godoy (2009)’un basketbol oyuncularını ile Craig ve Watson (2011)’ın rugby oyuncularını ile farklı ölçüm yöntemleri kullanarak yaptıkları çalışma sonunda elde edilen bulgular; bu çalışma sonuçları ile benzerlik göstermektedir.

Yapılan analiz sonucu elde edilen bulgular, kadın ve erkek sporcuların karar verme stilleri arasında fark olmadığını göstermektedir. Bu bulgular; farklı alanlarda (öğrenci, öğretmen, yöneticiler... vb) yapılan ve kadın ve erkeklerin karar verme stilleri arasında fark olmadığını bulan çalışmalar (Avşaroğlu ve Üre, 2007; Çetin, 2009; Tekin, Özmutlu ve Erhan, 2009; Schuller, 2010; Tekin ve Ehtiyar, 2010) ile benzerlik göstermektedir. Öte yandan elde edilen bu sonuç, Haniffa ve Ahmed (2008), Dilmaç ve Bozgeyikli (2009) ve Salo ve Allwood (2011)’un çalışmaları ile benzerlik göstermemektedir. Sözü edilen çalışmalarda, kadın ve erkek katılımcıların farklı karar verme stillerini benimsedikleri bulunmuştur.

Sporcuların karar verme stillerinin spor yılına göre karşılaştırılmasına yönelik yapılan analiz sonuçları ise, karar verme stillerinin spor yılına göre farklılaşmadığı görülmüştür. Bu bulgular Gülşen (2008) ve Çetin (2009)'un çalışma sonuçları ile benzerlik göstermektedir. Diğer yandan Uzunoğlu, Şahin ve Fişekçioğlu (2009)'nun hakemler ile yaptığı çalışma bulguları ile benzerlik göstermemektedir. Elde edilen bu bulgular, kadın ve erkek sporcuların, spor ortamında karşılaştıkları problemler, uygulanacak taktik ya da değişen bir davranış karşısında benzer şekilde karar verdikleri şeklinde yorumlanabilir. Bununla birlikte sporcuların deneyimlerinin karar verme stili üzerinde bir değişikliğe yol açmamasının; benzer antrenman/yarışma ortamları, takım iklimi ve benzer sorunlardan kaynaklandığı düşünülmektedir.

Sonuç olarak, araştırmaya katılan, farklı spor branşlarında yarışan sporcuların karar verme stillerinden en fazla “dikkatli karar verme stili”ni en az “erteleyici karar verme stili”ni tercih ettiklerini söyleyebiliriz. Buna ek olarak elde edilen bulgulardan yola çıkarak kadın ve erkek sporcuların karar verme stillerinde farklılık olmadığı ve spor deneyiminin karar verme stilinde değişikliğe yol açmadığı söylenebilir. Diğer bir deyişle, çalışmaya katılan sporcuların cinsiyet ve spor deneyimi fark etmeksizin; spor ortamında karar verirken sonuç için gerekli bilgiye ulaşmak için çabaladıkları, farklı alternatifleri değerlendirip, duruma en uygun olanı seçmeye çalıştıkları söylenebilir. İleride yapılacak çalışmalarda; sporcuların karar verme stilleri ile kişilik, algılanan güdüsel iklim, algılanan liderlik ve öz-saygı gibi farklı psikolojik olguların ilişkisi ya da bu değişkenlerin birbirleri üzerindeki etkileri araştırılabilir.

KAYNAKLAR

- Avşaroğlu, S. & Üre, Ö. (2007). Üniversite öğrencilerinin karar vermede özsaygı, karar verme ve stresle başa çıkma stillerinin benlik saygısı ve bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 18, 85-100.
- Craig, C. & Watson, G. (2011). An affordance based on approach to decision making in sport: discussing a novel methodological framework. *Revista de Psicologia del Deporte*, 20 (2), 689-708.
- Çetin, M. Ç. (2009). *Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin karar verme stilleri, sosyal beceri düzeyleri ve stresle başa çıkma biçimlerinin bazı değişkenler açısından karşılaştırmalı olarak incelenmesi*. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Deniz, M. E. (2004). Investigation of the relation between decision self-esteem, decision making style and problem solving skill of the university students. *Eurasian Journal of Educational Research*, 4, 15, 23-35.
- Dilmaç, B. & Bozgeyikli, H. (2009). Öğretmen adaylarının öznel iyi olma ve karar verme stillerinin incelenmesi. *Erzincan Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(1), 171-187.
- Haniffa, M. B. M. & Ahmed, E. M. (2008). Gender differences in decision-making styles of Malasian managers. *European Journal of Scientific Research*, 19(3), 405-415.
- Gülşen, D. (2008). *Farklı lig düzeyinde oynayan futbolcuların oynadıkları mevkilere, öğrenim durumu ve spor yaşlarına göre problem çözme becerilerinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Leveaux, R. (2010). Facilitating referee's decision making in sport via the application of technology. *IBIMA Publishing*, 1-8.
- Man, L., Burnett, P., Radford, M. & Ford, S. (1997). The Melbourne Decision Making Questionnaire: An Instrument for Measuring Patterns for Coping .with Decisional Conflict. *Journal of Behavioral Decision Making*, 10, 1-19.
- Salo, I. & Allwood, C. M. (2011). Decision-making styles, stres and gender among investigators. *An International Journal of Police Strategies & Management*, 34 (1), 97-119.
- Sancez, A. C. J., Calvo, A. L., Bunuel, P. S. & Godoy, S. J. I. (2009). Decision-making of spanish female basketball team players while they are competing. *Revista de Psicologia del Deporte*, 18, 369-373.
- Schuller, I. (2010). Decision-making under time pressure regard to preferred cognitive style (Analytical-Intuitive) and study orientation. *Studia Psychologia*, 52 (4), 285-290.
- Souchon, N., Cabagno, G., Rascle, O., Traclet, A., Dosseville, F. & Maio, G. (2009). Referees' decision making about transgressions: the influence of player gender at the highest national level. *Psychology of Women Quarterly*, 33, 445-452.
- Tekin, M., Özmutlu, İ. & Erhan, S. E. (2009). Özel yetenek sınavlarına katılan öğrencilerin karar verme ve düşünme stillerinin incelenmesi. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 11 (3), 42-56.
- Tekin, Ö. & Ehtiyar, R. (2010). Yönetimde karar verme: Batı Antalya bölgesindeki beş yıldızlı otellerde çalışan farklı departman yöneticilerinin karar verme stilleri üzerine bir araştırma. *Journal of Yaşar University*, 20 (5), 3394-3414.
- Uzunoglu, Ö. U., Şahin, M. & Fişekçioğlu, İ. B. (2009). Türk futbol hakemlerinin karar verme stillerinin klasmanlarına ve bazı değişkenlere göre incelenmesi. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 11 (1), 32-36.
- Ün, E. (2010). *Satranç eğitiminin, problem çözme yaklaşımları, karar verme ve düşünme stillerine etkisinin incelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi, Konya.